

Anlaşılan bu hayat sıska bir fıkra
Soruyorum niye bunu dinlerim bıkmam
Dertlerim telim olur ellerim mızrap
Ve zaman buz kesip donakalır hızla
Çevremde cılız, bir yudumluk hırslar
Yaramıyor ne kendime ne de size kızsam
Yılan gibi tıslar, konuşmayıp insan
Zehrimiz susmak, bu nasıl bir lisan?

Sırtüstü yatıp bunu düşününce ben
Şu koskoca evrende küçülünce sen
Göğüs kafesimde genişleyip ezilince dert
Kanadını kana bulayan bir kuş olupta gel
Düş olupta gelse güldürse beni
Kurşun olup delse öldürse beni
Yol olup serilse yere döndürse geri
Rüzgar olup esse de söndürse beni
Ya öldüyse ölüm... Yettiye bölün...
Bekledim her deliliği kendimde görüp
Yüküme yük vurda yine kulağımda öt
Kucağıma dökül, dudağımda tüt...

Ararım kolayını buldukça, zoru
Yar sardıkça dolu bana, yandıkça soğur
Ne zaman içim bulanır uzanır sana kolum
Susarım... dilin bitirir bu kirli maratону
Kuşlarla konuşurum bulutlara konup
Buna doyup usanır mı canım kanat olur yüküm
Uçarım uçtukça boşalırım dolup
Duman olur göğşe düşerim kanadım büküp

Yakıp bunu düşününce ben
Şu kış kadar evrende büyüyünce sen
Geçerim göçerim başka yere ben
Ayıklarım geçeceğin yolun taşlarını gel
Öldürme, sarıl! Fazlaysa dağıt
Bekledim her deliliği kendimde sanıp
Yüküme yük vur da yine kulağımda öt
Kucağıma dökül, dudağımda tüt...